

syn til de 4 Stemmer, og at det havde vist sig, at den delvis var mindre vel begrundet, men samtidig oplyste han, at det yderligere var godtgjort, at Nyholm havde en Stemme mere, altsaa 5. Hvorledes kan det ærede Medlem saa paastaa, at Nyholm havde ikke virkelig Majoritet? Naar det ærede Medlem siger, at han har undersøgt Sagen, maa han dog kende den, og saa nytter det ikke at komme med den Paastand, at Nyholm havde ikke Majoritet. Ganske paa samme Maade forholder det sig med de øvrige Valg. Da Valget i Kjøbenhavns 5te Valgkreds i 1887 forelaa, var der kommet en stor Klage ind, og nu sagde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, at jeg havde sagt, at denne Klage havde udtrykkelig vist, at der var Majoritet for den valgte, dette sagde jeg ikke, men jeg sagde, at denne Klage rokkede ikke ved Majoriteten, og dette kan jeg sige, saa meget mere som selv Hjørring ikke vilde stemme mod Valgets Godkendelse, men afholde sig fra at stemme — jeg tør ikke sige, at det ikke turde stemme, men kun at det vilde ikke stemme — og om de 90 Vælgere, der ikke havde kunnet komme til at stemme, var der ikke opløst det mindste med Hensyn til, om de vare paa Valglisten eller ikke. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde, at naar vi nu gif hen og forfaste et saadant Valg som det nu foreliggende, naar vi tog en saadan Stilling til dette Valg, maatte vi vide, at enhver hændelig Fejl kunde føre til Forkastelse. Det har ikke været Folketingets Stilling, at enhver hændelig Fejl kunde føre til Forkastelse. Nej, det har været Folketingets Stilling at undersøge Fejlene, og have Fejlene været af den Bestaafenhed, at de have medført et andet Udfald af Valget, er det strædet til Forkastelse, men hvis Udfaldet havde været det samme, og hvis den valgte Kandidat vilde have bevaret sin Majoritet, har Folketinget ikke villet stride til Forkastelse. Folketinget har undersøgt, hvorledes den valgte stod, og derefter har det handlet. Det er Folketingets gamle Praxis, og det kan ikke modbevise, selv om man møder med nok saa mange Citater om, hvilken Betydning Valglisten skal have. Jeg kan af Rigsdagstidenden fremhæve Udtalelser i den Retning, som jeg hæveder. Saaledes udtaler S. A. Hansen i Rigsdagstidenden fra 1861, Sp. 9: „Saa meget er imidlertid vist, at Folketinget har hidtil mere og mere erkendt det som Regel med Hensyn til Spørgsmaale om Anerkendelse eller Ikke-Anerkendelse af Følletingsvalg, at naar det ikke kan paabijes klart og bestemt, at de Mangler, som oplyses at have fundet Sted, have foranlediget

en saadan Forandring af Stemmerne, at uden dem vilde Valget have faaet et andet Udfald, har det ikke fundet Grund til at erklære noget Valg for ugyldigt. Det er en fast Regel, som Tid efter anden er bleven slaaet saa fast, at jeg ikke kan antage, man ved denne Sejlighed vil fravige den“. Han har altsaa netop holdt sig til, at det, man undersøger, er, om Udfaldet vilde være blevet et andet, og det maa siges her om dette Valg, at her er der Mulighed for et andet Udfald. Naar den valgte Kandidat bliver godkendt, som det synes at ville blive Tilfældet, kommer han til at sidde paa en meget tvivlsom Majoritet, det maa dog indrømmes. I lige Maade har den nuværende ærede Formand udtalt sig, jfr. Rigsdagstidenden for 1869—70, Sp. 912: „... men jeg tør sige, at det har været en staaende Regel for Folketinget, at en Formsejl ikke tillægges Betydning, med mindre den sandsynligvis har haft den Indflydelse, at Valget vilde have faaet et andet Udfald“. Den samme Udtalelse kommer i øvrigt frem den 17de Januar 1882 under Forhandlingen om Godkendelsen af Valget i Aarhus. Hermed skal jeg indlade Sagen til Doms for det høje Ting; Afstemningen kommer saa til at vise Resultatet. Det er ikke nogen lille Sag, der her foreligger. Det er i Virkeligheden en Sag, som kommer til at blive temmelig afgørende for følgende Folketing, naar Valgbrevene skulle prøves. Det, hvorom der egentlig spørges, er, om Folketinget som hidtil skal affige sit fri Skøn over et Valg, og tage Hensyn til den Majoritet, som den valgte møder med, og derefter godkende eller forkaste Valget, eller Folketinget skal tage andre Hensyn og vende sig om og se paa Valglisten og søle sig bundet af dem, ligesom Folketinget kræver, at Valgbestyrererne skulle være bundne ved dem. Denne Afstemning er ikke uden Betydning, og vi have begæret den foretagen ved Navneopraab, fordi vi nok kunne ønske at se, hvorledes Folketinget er stillet i saa Henseende.

Anton Jensen: Jeg forstaar ikke, at den ærede Ordfører har kunnet tro, at jeg, naar jeg i Gaar talte ham for det Arbejde, han har udført, talte ironisk. Naar den ærede Ordfører har opfattet mig paa den Maade, er det meget fejlagtigt. Jeg mener virkelig oprigtig, at det har sin store Betydning, at den ærede Ordfører tager sig af den Sag, som han er sat til at være Ordfører for, gennemgaar den grundig og fremlægger for Tinget, hvad der kan siges om denne Sag af Grunde og Kendsgerninger. Det er for den Sags Skyld omtrent lige saa